

מראה כללי של בית המשפט. בקצה השמאלי, דוכן העדים; מימין, שוחן הקטיגור; במרכז דוכן השופטים. ליד כל משתתף הוצב מיקרופון

מידד שיד:
חקירה ערה
ועוקצנית

חקירתו של העד מידד שיף היתה שיא של רעננות והומור ששפיעו מדברי החוקרים והנחקר. מימין: העד נחקר נגדית על ידי הקטיגור תמיר, לאחר שענה לשאלות הסניגור. אחת מהכרזותיו המפתיעות ביותר היתה כי באנגליה השתתפו רק 40% מהתושבים בבחירות. כמובן שאיש לא יכול היה לבדוק במקום את אמיתות ההכרזה התקיפה. בתמונה משמאל נראה חלק מהקהל, מלא הנאה מן השאלות והתשובות העוקצניות.

דה רבה מן המשפט הקודם. הפעם יהיה מבוסס כל תהליך המשפט על הפרוצדורה המקובלת בבית-משפט אמיתי. אולם שלא ככבתי המשפט הישראליים, לא חניתן ההכרעה בידי השופטים, אלא בידי חבר מושבי עים (ג'ור). הם הם אשר יחליטו אם הנאשם אשם או לאו.

לא זה בלבד היה החדוש במשפט זה; לגבי רובו המכריע של קהל הצופים (גיל ממוצע 22, בערך) היתה זו הפעם הראשונה שהוא רואה משפט של ממש, על כל תהליכיו ונוהליו המשפטיים.

הצעד הראשון היה בחירת השופטים הימושבעים. לפני התחלת המשפט ביקש המדכיר מכל הרוצה להתניב להיות שופט מושבי עים או עד למסור את שמו. לא היה כל חשש כי הענווה תגבר על הנוכחים; עשרות אנשים הצטופפו על הבמה, בקשו להרשם. מתוכם נקראו על ידי השופטים 12.

„אני מתנגד למושבע“

שני המושבעים הראשונים עלו על הבמה תפסו את מקומותיהם באגף הימני. המושבע השלישי עלה אף הוא: בחור שחרחר וחד תנועות — אך טרם הספיק לצעוד לכיוון כסאות המושבעים קפץ הסניגור על רגליו: „כבוד השופט“, קרא אל תוך המיקרופון שלו, „אני מתנגד למושבע זה.“

הקהל נמתח. הבחור הצעיר סירב לרדת. „אני צעיר ככל הצעירים וזכותי להיות בין המושבעים, לומר מה שיש לי לומר!“ צעק אל תוך אחד המיקרופונים. האוירה היתה מחושמלת, מתוחה. אך אליעזר, מלחי, שהתנסה משך שנים בניהול משפטים ושיטה על מצבים דומים, ביקש מהמושבע הפגול לרדת מהבמה. בקול שקט אך תקיף הסביר לצעיר כי זכותו של הסניגור להתנגד לכל מושבע שירצה, מבלי להיות חייב בהסברים. הצעיר המשיך להתעקש. לבסוף הוא קרא לעבר הקהל: „האם אתם רוצים שארד?“ התשובה הקצרה נשמעה כהמיית גלים: „כן!“

אשם או זכאי? התפקיד המכריע בתוצאות המשפט ניתן לחבר שופטים מושבעים שנבחרו מבין הקהל. הם ישבו באגף הימני של הבמה, רשמו את דברי העדים. ניתנה להם גם האפשרות לשאול שאלות הבהרה אולם לא לחקור את העדים. בצילום נראה יוסף אלון, אחד המושבעים, מוסר את תשובתו לשאלה: „אשם או זכאי?“ המושבעים, שלא התמצאו בנוהל משפטי, רצו לנמק את תשובותיהם.

בוה אחר זה עלו השופטים המושבעים: גדעון גולוסובקר, 19, תלמיד; יוסף אלון, 21, סטודנט; משה ברנשטיין, 25, צייר;